



מ"ת 30611/09/13 - ה ע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 30611-09-13 מדינת ישראל נ' ע

מספר בקשה: 14

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
המבקש: ה ע
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר על פיה נדרש בית המשפט לשנות את תנאי מעצרו של המבקש באופן שיאפשר לו לשוב לביתו וכן להורות לשירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי.
 2. כנגד המבקש הוגש לבית משפט זה, כתב אישום אשר ייחס לו שני אישומים בגין תקיפת בת זוגו. העבירות שיוחסו למשיב הן עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפת בת זוג ואיומים- הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.
 3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים. ב"כ המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר. בהסכמת הצדדים, נשלח המבקש לחלופת מעצר בית מלא בבית בן דודו בכפר טמרה, בתוספת לתנאים נוספים לרבות פיקוח אלקטרוני.
 4. ביום 19.2.14 הגיש המבקש בקשה לשינוי תנאי השחרור, באופן בו יוכל לחזור לביתו, שם שוהים המתלוננת וילדיו. בדיון שהתקיים בבקשה ולאחר שהמבקשת לא התנגדה לכך, נשלח המבקש לשם קבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן את חזרתו לביתו וביטול האיזוק האלקטרוני המוטל עליו.
- התסקיר הראשון בעניינו של המבקש התקבל ביום 12.3.14 ובמסגרתו העריך שירות המבחן כי קיימת מסוכנות נמוכה עד בינונית להישנות מקרים דומים בעתיד, דבר המצריך השתתפות בתוכנית טיפולית ייעודית למניעת התנהגות אלימה, טרם חזרת המבקש למגורים משותפים עם המתלוננת. נוכח הסכמתו של המבקש להיכנס לקבוצה טיפולית לגברים אלימים, המליץ שירות המבחן על העמדתו תחת צו פיקוח לשלושה חודשים וקביעת דיון נוסף, בו יוגש תסקיר משלים אשר יבחן את אפשרות החזרת המבקש לביתו. כן המליץ שירות המבחן על



הסרת הפיקוח האלקטרוני.

בהתאם להמלצת שירות המבחן ונוכח הסכמת המשיבה, העמדתי בהחלטתי מיום 13.3.14 את המבקש בצו פיקוח מעצר במשך שלושה חודשים במהלכם ישולב בקבוצה טיפולית לגברים אלימים המתקיימת בשירות המבחן. חרף התנגדות המשיבה הוריתי על ביטול האיזוק האלקטרוני בו היה המבקש נתון. בסיפא של ההחלטה, קבעתי את המשך הדיון בבקשה ליום 19/05/14 והורתי כי עד אז ימציא שירות המבחן תסקיר מעצר משלים.

5. ביום 15.5.14 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המבקש. מהתסקיר עולה כי המבקש הופנה לראיון קבלה עם מנחי הקבוצה הטיפולית לגברים אלימים, אולם שלל באופן מוחלט התנהלות אלימה כלפי זוגתו ולא גילה כל מוטיבציה לטיפול. כן מסר כי הגעתו לקבוצה הינה מתוך חובה ולא מנזקקות או צורך טיפולי. בנסיבות אלה מנחי הקבוצה מצאו אותו כלא מתאים להליך הטיפול. עוד נקבע כי מפגישות שערך המשיב עם קצינת מבחן לצורך הגשת תסקיר מבחן בתיק העיקרי, התרשמה האחרונה מקיום רמת סיכון גבוהה להישנות מקרים דומים בעתיד וכן מהעדר מודעות עצמית וביטוי נזקקות טיפולית מצד המבקש. לבסוף צוין כי אף המתלוננת מסרה על הידרדרות חמורה במערכת היחסים שלה עם המבקש ומשפחתו וכן תיארה כי הופעלו עליה לחצים על מנת שתציג לפני שירות המבחן תיאור חיובי. נוכח כל האמור שוכנע שירות המבחן כי המבקש אינו מגויס או פנוי רגשית להליך טיפול וכן אינו ער דייה למאפייני האישיותיים העומדים ברקע להתנהגותו התוקפנית. נוכח האמור העריך שירות המבחן כי מידת הסיכון הטמון בהתנהגותו של המבקש כלפי המתלוננת, אינו מאפשר שינוי בתנאים המגבילים שהוטלו עליו, ועל כן לא המליץ על החזרתו לביתו.

6. בדיון שהתקיים בפניי ביום 19/05/14 ולאור תסקיר שירות המבחן המשלים, חזר בו ב"כ המבקש מהבקשה שהגיש, ועקב כך הורתי על מחיקתה.

7. ביום 5.6.14 הוגשה הבקשה שלפניי ע"י ב"כ החדש של המבקש, אשר כותרתה "בקשה להתיר חזרת המבקש לביתו ולהורות מחדש על שילובו בטיפול בשירות המבחן". בבקשה נטען כי חרף החלטתי מיום 13.3.14 לא שולב המבקש בקבוצה טיפולית ואף לא הוגש תסקיר משלים בעניינו. לטענתו של ב"כ המבקש, הפר שירות המבחן ברגל גסה את החלטתי מיום 13.3.14, דבר הפוגע בזכויות המבקש באופן שאין לעבור עליו בשתיקה.

אשר לדברים שנטענו בבקשה, מצאתי לציין כבר עתה כי כפי שניתן לראות בהשתלשלות העניינים שפורטה, הרי שתיאור העובדות ע"י ב"כ המבקש לא היה מדויק בלשון המעטה וראוי היה לפני שהוגשה הבקשה לבדוק את העניינים לעומק.

יצוין כי אף לאחר שהופנה ב"כ המבקש לתסקיר המשלים מיום 15.5.14, עמד ב"כ המבקש על בקשתו,



ולפיכך נקבע דיון במעמד הצדדים.

8. בדיון שב ב"כ המבקש על עמדתו לפיה יש לשלוח את המבקש לשם קבלת טיפול של שירות המבחן, תוך שהוא מפנה לנסיבותיו של המבקש ולאופן התפתחות הסכסוך בינו לבין המתלוננת. הוסיף וטען כי המבקש מעוניין בטיפול וכי הדברים שנקבעו בתסקיר המשלים הינם בגין טיפול והמלצות שגויות של ב"כ הקודם.

מנגד, ביקשה ב"כ המשיבה לדחות את הבקשה. הפנתה לתסקיר השלילי בעניינו ולעובדה שהבקשה הנדונה כבר נמחקה. הוסיפה כי הטיעונים לעונש בעניינו של המבקש קבועים לעוד שבוע בלבד, כך שאין פגיעה לא מידתית במבקש.

דיון והכרעה:

9. לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: "החוק"), דן בנסיבות בהן יתאפשר עיון חוזר בהחלטת בית המשפט הנוגעת למעצר וקובע כדלקמן: **"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה."**

בחינת הבקשה מגלה כי עניינו של המבקש אינו נכנס לאף אחת מהדרישות המקימות עילה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט, ובוודאי מקום שזו כבר נדונה ונמחקה לבקשתו של המבקש לפני פחות מחודש ימים. המבקש לא הציג כמובן כל עובדה חדשה או שינוי נסיבות אשר בגינן יש לבחון את בקשתו כעת בשנית, ומנימוק זה בלבד יש לדחות את הבקשה.

אשר לבקשה להורות לשירות המבחן להשיב את המבקש להליך הטיפול הרי שהמדובר בבקשה שאין בה דבר והיה עדיף לו לא הייתה מוגשת כלל.

כידוע, פסיקה מנחה של בית המשפט העליון קובעת מפורשות כי העיתוי הראוי להליך שיקומי, למעט מקרים נדירים ויוצאי דופן הוא בשלבי גזירת הדין במסגרת הענישה, ולא בשלבי המעצר. בעניינו של המבקש, הסיבה היחידה בגינה הורתי על שילובו בהליך טיפולי בשלב המעצר הייתה המלצתו של שירות המבחן לעשות כן, במסגרת בחינת בקשת המבקש לחזור לביתו. אולם כעולה מהתסקיר המשלים, הביע המבקש התנגדות מלאה לכל ניסיון לשלבו בהליך הטיפול ולא גילה כל מוטיבציה לאפיק השיקומי בעניינו, ומכאן הימנעות שירות המבחן משילובו בקבוצה טיפולית.



בנסיבות אלה, שעה שהמבקש קיבל לפניו משורת הדין הזדמנות להשתלב להליך טיפולי במסגרת הליך המעצר אולם בחר שלא לקבלו, הרי שאינני יורד לסוף דעתו של ב"כ המבקש עת הוא מבקש ממני לחייב את שירות המבחן לשלב את המבקש בהליך טיפולי. זאת ועוד, כידוע ההמלצה אם המבקש זקוק להשתלב בתוכנית טיפולית למניעת התנהגות אלימה עתידית, נתונה לגורמים המקצועיים הטיפוליים ששייכים לשירות המבחן. בעניינינו, שירות המבחן חזר בו מההמלצה וזאת נוכח התנהגותו של המבקש כמפורט לעיל. בנסיבות אלה, ובהעדר כל המלצה של גורם מקצועי הממליץ על שילובו של המבקש בקבוצה טיפולית כלשהי, אינני רואה כל מקום לכפות על שירות המבחן לעשות זאת. אם לא די בכל אלה, הרי התיק העיקרי קבוע לטיעונים לעונש ליום 18/06/14 ולישיבה זו אמור שירות המבחן להגיש תסקיר מבחן. נראה לי ומבלי להביע עמדה כלשהי בעניין זה כי למבקש קמה הזכות לעתור בבקשה במסגרת הטיעונים לעונש בתיק העיקרי להפנותו לאפיק השיקומי. מעבר לכל האמור אוסיף, כי צו פיקוח המעצר של שירות המבחן יפוג ביום 13/06/14, ואם שירות המבחן, שהינו כאמור הגורם המקצועי, סבור כי ראוי להאריך את צו פיקוח המעצר לתקופה נוספת לשם שילוב המבקש בקבוצה טיפולית לגברים אלימים, לא היה מהסס לפנות בבקשה כזו לבית המשפט, דבר אשר נמנע מלעשותו.

10. בהינתן כל האמור לעיל, הנני מורה על דחיית הבקשה.

11. המזכירות תמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ד, 12 יוני 2014, בהעדר הצדדים.